

ἐν τῇ ἀγορῆς τοῦ Μεσοπόφου.

Μοραῖμ σασαῖ σὺντάφαι σαρὰν' ὄχλῳ χιμαδί,

ὀγὴ πάλρα μωαρκαρίφαι, σὸ Βαουάδ' ἀράφαι.

“Πορὰ τὰ ἔγ κρουλαχῦ” — Καὶ ὅτ' ἴμοραῖμ.

“Μοραῖμ μου, τί ἔδωξ' ἐδῶ, ἐδῶ σὸ Βαουάδι;

Ἐδῶ δὲν εἶνα κρούματρο, κορώνη καὶ μεδῶν.

Ἐδῶ τὸ γίρε κάρη, τὸ γίρε Μεσοπόφ.

σὸσ ὠρμα ὁ κρουλαχῦ με ἔδωξα δύο χιμαδί.

Σάω, μοραῖμ μου, πρῶτ' ἀντ' ἐδῶ, πρῶτ' ἀντ' ὁ Βαουάδι,

τὰ μὴ χεδῦ τ' ἀουέρι σου κ' εἶνα τὸ κερὰ.”

“Εἰ γὰρ ἐδῶ μορὶ κρουλαχῦ, τί γὰρ ἀντ' ἔδωξαι;

ὄρο τ' ἀουέρι τὰ χεδῦ, κ' εἶνα τὸ κερὰ,

σὸ Μεσοπόφ, δὲ τὰ μωα, τὰ σίωσ τὸ λοταλῆρι,

κα' σάω σου γυαυόριδαι τὰ σίωσ σὸ κέραι. —